

זמן השבת

הדלקת נרות

17:23

צאת שבת

18:22

רביינו תם

18:58

חג השבועות

עלון
500

עורך העלון: נדב אלחדיר

500

שבת בראשת כל תשא

דבר העורך נדב אלחדיר

"וַיֹּאמֶר ה' אֵל מֹשֶׁה לְאָמֵר: כִּי תְשַׁא אֶת רָאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל... זֶה יִתְנוּ כָל הַעֲבָר עַל הַפְּקָדִים מִחְצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקָּדֵש עֲשָׂרִים גְּרוֹת הַשֶּׁקֶל מִחְצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לְה': הַעֲשֵׂר לְאַרְבָּה וְהַדָּל לְאַרְבָּעַת מִמִּחְצִית הַשֶּׁקֶל":

בפרשינו השבוע פרשת כי תשא אנחנו רואים את המצווי שצרכן כל היהודי לתה מחצית השקל. ונשאלת השאלה האם מודוע לנו כל אחד נותן ורק מחצית השקל ולא שאל שלם ? אלא יש לתרץ. כותב האלישיך הקדוש בשם החכם הר' שלמה בן אלקביץ ז"ל (מחבר הפיוט "לכה דודי") נתנית "מחצית" ולא שלם, באופן שהשלם נוצר על ידי שני אנשים מישראל, מלמדת את ישראל "יחס אחודהם". כל אחד מישראל אינו עומד לעצמו (**כשהוא לעצמו הוא רק חצי; השלמות היא אך ורק על ידי ההתחברות שלו**).

אומר האלישיך הקדוש יסוד גדול: אתה יודע מתי נוצר שלם? רק כאשר יש שני אנשים מישראל, כל יהודי הוא ורק חלק מהישראל הוא ורק חצי. וביחד אנחנו משילימים אחד את השני. כל היהודי הוא חלק עם ישראל וביחד אנחנו יוצרים את התמונה המלאה. וכך שואומרים רבותינו שמעלת המתניין גדולה ונוחוצה כיון שאם יהודים לא כיוון בקטוע מסוים בתפילה אז חברו שכיוון ישלים אותו ורק תעלה התפילה בשלמותה.

בשבח והודיה להשם יתברך מה אשיב להשם כל תגמולויה עלי על הזכות הגדולה להגעה לעלון חמיש מאות בחсад השם ! כפי שריאנו מדברי האלישיך הקדוש שכיל יהודי לעצמו הוא ורק חצי כך גם עלון קדוש זה, בלבדיכם קוראים קרים בiley המפיצים, הרבנים הקדושים בעלי הטורים. בiley הדפוסים החשובים שמדפיסים את העלון. וכਮובן בiley בורא עולם שום דבר לא היה קורה. תודה רבה לכלוכם ויהי רצון שזכות זכוי הרבים תעמוד לכולנו ונזכה לביאת גואל צדק במהרה

בימינו אמן

הקדשת השבוע

לעילוי גשםה
אשר מסבב בין עזיה

האמון את היינק, והכל בכדי להחדרו בישראל את דרכי האמונה והתפילה. ואחר שمعدנו לרגלי הר סיני וקבעו את להבות הראשונות, זכו לתყון את הדעת, ובזה נאמר (שמות כד, יא) "וַיַּחֲזֹז אֶת אֱלֹהִים וַיַּאֲכִיל וַיִּשְׁתַּו", כי נפתחה הדעת בכל הגופים, ויכלו ליקח את כל הכלים והאבירים לראות בהם בגודלה ה', וכמ"ש 'ymbashri אחודה אלהו'. אך שורש לחטא העגל היה מפני שלא היו מתוקנים כראוי בענין היראה ובמידת הפחד, היה להם הניסין לבוא לידי גסות בראיית השכינה כמוoba בתנוחומה (בהעלותך טז) ובמדבר רבה (טו, כד), ולא היה להם את הדרך הרואה במידת האבה והדיבוקות, כי לא הילכו בדרך של משה שנאמר בו 'כי ראה מהabit אל האלוהים'. אבל משה שהיה בפני השכינה, כמוoba לו הש"ת (דברים ה, כז) "וְאַתָּה פֵּה עָמֹד עַמְּדִי".

ותיקון מידת היראה נעשה על ידי הלוחות השניות, וכי שהיראה היא הכלili לאהבה, כך הלוחות השניות הם לבוש וכלי לעצם החיים והלוחות הראשוניים, ומשה היה מושג תמיד במדרגת הלוחות הראשונות, וכך הוא היה מושג שונעשה עם ישראל יכולם הראוות, لكن כל עוד משה עם בלוקים להתקן הפגם שונעשה בעגל בשלימותו, ולהביאו לתיקון העולם במלכות שדי', ולכך קרון עוז פני משה, בכך למד לישראל שעאל אף שסר מהם האור העליון בכתורי נשאה ונשמע, יש להם את משה רבנו שיכל ללמדם את הדרך אל התיקון ולשוב למדרגותם בתחילת.

משולחן שלמה

תאה רבינו שלמה יהה בארי שליטה הגאון הינווקא

הדרך שייהי האדם דבוק ברצונו התכליתי והאמיתי, הוא על ידי החכמים הנקראים 'פני השכינה' והטעם שנקראים כן, הוא מפני שתמיד לבם ומחשבתם השכינה וגלויל מלכותו יתרברך, ועל מנת לעשות לו נחת רוח, ואין הם פסעים פסיעה אחת או תנוועה שאינה בדיקות בהש"ת ועובדותיו יתרברך. ומפני שפניהם תמיד כלפיהם שכינטא, על כן מאירה השכינה כנגדם לעומת פניהם, עד שנעשים פניהם בפני השכינה.

והכל הוא בכדי להביא את כל ישראל לחכילות הנרצית כפי רצונו יתרברך, כמו שאמר הקב"ה למשה "כִּי אַהֲרֹן עַמְּךָ" (שמות ג, יב), שנתן לו את הכה לעשות אותן יתברך ויאמיןו בדבריו, כמוoba בשמות שהוא שלחו יתרברך ויאמיןו בדבריו, כמוoba בשמות שהוא (ג, ד). כי זהה פניו לפני כפני השכינה היה ניכר שהוא שלחו של ה' ב"ה, ואין פעולת המופת המכוון העיקרי, אלא העיקר הוא שיאמיןו שיוכל להביאם אל התכלית הנרצית, וכאשר יאמר לבני ישראל את רצונו יתרברך, יידעו שהוא שלחו של הש"ת בכל דבריו.

והנה עיקר הדברים של משה רבנו היה לגלות בישראל אור הגנו הנקרא מה', שהוא ענן העונה והשיפולות, וכל מה שהוא מרבה דברים עם ישראל, הכל בעבר ענן זה, וכמ"ש "אלה הדברים" שהוא סופי תיבות מה', ולכן מה שישיב ה' ב"ה שבכל ענן שיצטרכו ישראל יותרו לבוא אל משה, לא הייתה המטריה בודה אלא ענן התכלית בדרך ה' שיהיה משה מלמד לישראל את דרך התפילה, שיוכלו הם לעמוד לפניו הש"ת ולפעול בתפילה בעצמתם את כל הטובות והענינים הנצרכים להם, וזה היה צריך למלאם את דרכי השיפולות והתפילה, וזה עיקר העסק שהוא לו עם ישראל בعنין האמונה. ובזה היה צרכים לעבור בכל העשרה נסיבות שניסו לה' ב"ה במדבר כמ"ש (במדבר יד, כב) "וַיַּנְסֹן אֹתָי זֶה עַשֶּׂר פֻמִּים וְאֶשְׁמַע בְּקוּלִי", ונשא משה את סבלם ונצטער מאד גדול ולנסא אותם כאשר ישא

הקדשה המרכזית:

לעילוי נשמה:

הבר אויר וזרה במלחה זוצקי

אטמו בת ג'ילו.

שם טוב באנט ז'ר'

הר חווים באשלים הכהן בבלקיא

אשר מסען עזיה

לרפואה שלמה:

מ"ד הר שאל אויר יוסוף רומי הוב

דוד שלום בצעי נזיקו וטיקו,

הבר ביעני דוב נסימה.

בריה נזיקו,

אלברט בן בילינה,

פיגא פצורה בבלינה,

הבר בדורת הדרבנית,

אברהם.

אברהם.

הבר בדורת הדרבנית.

הבר בדור

מלחמת החיים והמוות

הרב שלמה משה עמאר שליט"א
מסיליה ישרים עם פירושו של מורי הרב הראשון לציון הגאון
הר"א אלשיך ורבנן של ירושלים

מה שיכול לחשב שהוא מניעה לזה יברך ממנו כברוך מן האש.

ש כל מני מניות בעולם הזה המורחיקות את האדם מה' יתרברך, וכן בכל דור ודור יש מני מניות בעולם הזה המורחיקות את האדם מה' יתרברך, וכן כל מני מראות קשות, העניין הזה של האינטגרנטן חדשות שמתעדירות באותו הדור. בדורנו יש כל מני מראות קשות, העניין הזה של האינטגרנטן פרץ כל גבול והרבבה את המניות בעבודת ה'. מי שזכה שאף פעם לא ראה זאת נקרה שאין לו סוני, אך מי שכביר וראה וה' אל, אפיו פעם אחת, הוא כבר בנקודה הנסיכון, האדם צריך להיות חזק, היהיז גיבו, לתפוס את היציר הגער ולהשתמש בו, להפיעיל אליו לצורך עבודת ה'. השימוש בכל המשחית למינים שבדורנו, זה ממש מהheidבק ביצור הגער, בטומאה ובטטרוא אחרא, להידבק במיניות הללו הן מוות, אין לנו דעתה בהנוגות ה' את עולמו, אך מי יודע על מה באו כל חזהלאים ויסודות שהתרבו והתקשו בדורנו. כל יום שומעים צורות צורות, אין כבר כח לשמעע, יי' יודע אם הצורות שבאו עליינו הם לא תוצאות של החטאיהם הגנואים הללו, והולכים אחריו הטומאה מבערירים אותן, אלו ממש דברי מוות. פעם היתה רבק טליזויה, "ב' רבו כל היראי שםיים הרוחיק את המכשיר הזה מהם ומבתיהם, אך כיום כבר לכל אדם יש מחשב או פלאפון כן שי יכול להוציאו מתוך העולם למגמי, להרחק אותו מוה' יתרברך, להרחק אותו מן החיים. משפחות נשברו, לא רק ילדים, לא רק נערות ונערות, גם אנשים מבוגרים. כמה מקרים באו לידי בית הדין וגם בבית, התהייאש בשום פנים. אנחנו חשבים שדורי רבענו הרמה"ל הם רוחקים וכבר לא שיכים אלינו, וזה שעצור גדולה, שכן את המניה הזאת יש שינון קשים, אבל אדם שיכיר לעצמו איפה הוא צריך להיות חי, שיכיל ויעזוב את המכשירים הללו, יהיה גיבור ולא יתפשה, לא יווור בשום פנים - צליחן.

היהית, שיכיל ויעזוב את המכשירים הללו, יהיה גיבור ולא יתפשה, לא יווור בשום פנים - צליחן. נזכיר לדעת שזו מלחמה על החיים ועל המוות רוח'ל, או שהאדם חי או שהוא מת, אסרו לווור ולא להתהייאש בשום פנים. אנחנו חשבים שדורי רבענו הרמה"ל הם רוחקים וכבר לא שיכים אלינו, וזה שומואה. ברגע שהאדם מפנה את לבו, "והbor ריך אין בו מים" - "מים אין בו אבל נחשים ועקרבים שボ", זה קורה מיד, הוא בא תלייא. האדם כל הזמן רוצה, אם מלאה את הרצון שלו בthora, בקדושה, בדוקותה בה, חי הוא ווכחה לח' נצח. אך אם מלאה את הרצונות שלו בדברים אחרים, הרי הוא מוביל את עצמו לשעריו מוות רוח'ל. אין דרך אמרץ, זו המציאות, אין ספק בכך, לא רק מפני שעסקין בתורת אלהים חיים, אלא המציאות עצמה מלמדת זאת בפשטות למי שידעו

להסתכל.

כאייל תערוג

מוציא' הגאון הרב אַיִל עַמְרָמִי שְׁלִיטָא
ראש מוסדות
“כָּאַיִל תָּרוֹגֶן”

גם אדם שעבוד יותר משמונה שעות "נפל" בתאות ממון!

משקה על הילדיים, מדבר עם האישה, תפילות ושיעור תורה. וכך נושא השיחתנו יתרכז בפונטט. מושג אחד שפונטט מגדיר כ “הפרנסה צורכה לדודך אחריו האדם, לאו לא האדם מתייגע עצמו לדודך אחריו פרנסתו, מוקל וחומר מחה ועוף”. המשנה בקידושין אומרת: “דריאת מיניך היה ונעף שיש להם אומנות? והן מתפרנסים שלא בצער, ואני שנבראת למשם את קוני אינו דין שמתפרנס שלא בצער!!” הפרנסה צורכה לדודך אחריו האדם. “אלא שהרעות את מעשי הקפחתית את פרנסותי”. וכל המפרשים מסבירים שהפרנסה לא באה בגל העונות, אבל רבי יצחק מנשכני מסביר אחרת: “אלא הרעות את מעשי, שעיל ידי מעשי הורע לי פרנסתי, על ידי עשיות שעשתי ורבדתי אחריה”, בגל שאדם מואה שהוא רוצה יותר השותדויות אז ‘ה’ אמר לו: ‘אם אתה שורציה יותר השותדויות אז תעבור כמו חמור, ואנת לך את הכסף’, המעשים של האדם גורמים לו לחסור פרנסתו. צריכים לדעת שכמו הרמב”ם כותב, יהודי צריך לעובד שМОונה שעשו ביזום, “עלולים ישמש אדם את יומו... עסוק במלאכתו שМОונה שעשו”, אדם צריך לעובד מהשעה שМОונה ועד השעה ארבעה ללא דקה יתר, ואפיון אם יציעו לו 300% יותר על שעות נספות, לא כדי לו לעובד כי זה כיס שוחול בבלטה. וכן האדם צריך לעובד שМОונה שעוטה בלבד וזה שילש היום ונגמר הסיפור, ואחר כך בא לבית,

וישחק על הילדים, מדבר עם האישה, תפילהות ושיעורי תורה.

An illustration featuring a large sunburst-style cake with a single red cherry on top. To the right, there's a yellow circle containing a simple drawing of a smiling child's face. Further right is a colorful game board or puzzle piece. A purple ribbon banner with the Hebrew word 'חג' (Chag) is draped across the top right. The background is white.

דניאל החיט
מקבל כל סוג התיקונים
חס איש ואدب, מחרים ונוחים
מכפלת 15 ש"
מכפלת + הצרה 35 ש"
חוכן למכנס 20 ש"

רחוב שמואל ינברג 3
ירושלים, 47, אזור העיריה
054-8736109

עללווי נשמות: אוריית בת טוביה, מורה' מון הגאון ר' יעקביה יוסף זצוק"ל, מרדכי אלחנן זצוק"ל, הובאות ספריית היה בת ביתה.

פרסום כאן!!

תאהיה שותף לזכוכי הרבים

050-5218899

ט'ז

dfus-dadi
 כל בעבודות הדפס
 עוזיאל 95 רמת-גן

חומרן
טלפון: 03-5744334

לונסקי הקטנה

רחל עוזיאל 86 רמת גן
077-4044259

לְדוֹתָה וְהַצְלָחָה: מויָד הָרֶב חִיִּים רַבִּי בֶן שְׁרָה, בְּלִיהָה מְרֻמִּים בַּת אַחֲרָה, אַלְפִי בֶן מְרֻמִּים, שְׁמָהָה בַת אַחֲרָה, רֹוִית מִירָה בַת שְׁמָהָה. ذָן דְּלִיהָ אַילָה. שְׁלָמָה בָן לְבָנָה. אַבְרָהָם בָן בְּלִינָה.